

Cuprins:

Din comorile ortodoxiei: BUNA VESTIRE

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE SĂRBĂTOAREA BUNEI VESTIRI

PREDICĂ LA BUNA VESTIRE – a Sfântului Nicolae Velimirovici

Din viața parohiei

DIN COMORILE ORTODOXIEI BUNA VESTIRE

Buna Vestire este praznuita de Biserica pe 25 martie. Buna Vestire sau popular Blagovestenia (termenul slav corespunzator celui de Buna Vestire), este praznicul in amintirea zilei in care Sfantul Arhanghel Gavriil a vestit Sfintei Fecioare ca va naste pe Fiul lui Dumnezeu.

Buna Vestire este prima sarbatoare confirmata in documente, dintre sarbatorile Maicii Domnului. Data acestei sarbatori a variat la inceput. Astfel, unii o sarbatoreau in ajunul Bobotezei (5 ianuarie), iar in unele Biserici din Apus, ca cele din Spania, Galia si Milano, Buna Vestire s-a sarbatorit pe 18 decembrie.

Parintele profesor Ene Braniste sustine ca sarbatoarea a fost introdusa la Roma de papa Leon al II lea (681-683). La inceput aceasta era doar locala si cu denumirea de sarbatoare a asteptarii Nasterii Domnului. Variatia datei de praznuire a existat in Apus pana in sec. XI, cand data de 25 martie s-a generalizat in toata lumea catolica. Numai la armeni Buna Vestire se praznuieste pe 7 aprilie, in raport cu data veche a sarbatorii Nasterii Domnului (6 ianuarie).

In Rasarit inasa, data de 25 martie s-a generalizat probabil indata ce Nasterea Domnului a inceput sa fie sarbatorita peste tot pe 25 decembrie, adica inca din prima jumătate a sec. al V lea.

Buna Vestire este sarbatorita in fiecare an in perioada Postului Mare, fiind una dintre sarbatorile pentru care Biserica acorda dezlegare la peste, indiferent in ce zi ar cadea aceasta.

Temeiul scripturistic al sarbatorii Bunei Vestiri

"Iar in a sasea luna a fost trimis ingerul Gavriil de la Dumnezeu, intr-o cetate din Galileea, al carei nume era Nazaret, catre o fecioara logodita cu un barbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria. Si intrand ingerul la ea, a zis: Bucura-te, ceea ce esti plina de har, Domnul este cu tine. Binecuvantata esti tu intre femei. Iar ea, vazandu-l, s-a tulburat de cuvantul lui si cugeta in sine: Ce fel de inchinaciune poate sa fie aceasta? Si ingerul i-a zis: Nu te teme, Marie, caci ai aflat har la Dumnezeu. Si iata vei lua in pantece si vei naste fiu si vei chema numele lui Iisus.

Acesta va fi mare si Fiul Celui Preainalt se va chema si Domnul Dumnezeu Ii va da Lui tronul lui David, parintele Sau. Si va imparati peste casa lui Iacov in veci si imparatia Lui nu va avea sfarsit. Si a zis Maria catre inger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu stiu de barbat? Si raspunzand, ingerul i-a zis: Duhul Sfant Se va pogori peste tine si puterea Celui Preainalt te va umbri; pentru aceea si Sfantul care Se va naste din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema. Si iata Elisabeta, rudenia ta, a zamislit si ea fiu la batranetea ei si aceasta este a sasea luna pentru ea, cea numita stearpa. Ca la Dumnezeu nimic nu este cu neputinta. Si a zis Maria: Iata roaba Domnului. Fie mie dupa cuvantul tau! Si ingerul a plecat de la ea". (Luca I, 26-38).

Nicolae Cabasila observa ca daca la crearea primului Adam, Tatal se sfatuiește cu Fiul și cu Sfântul Duh, venirea la existența a Fiului lui Dumnezeu ca om are loc după obținerea consimțământului cu totul liber al Sfintei Fecioare. Cea care-L năște nu e folosită ca mijloc al venirii lui Lui la existența ca Om, fără voia ei. Nicolae Cabasila ne mărturisește ca "Dumnezeu nici nu a instiintat de mai înainte pe Adam, nici nu l-a înduplecat să-și dea coasta, din care avea să se zidească Eva, ci lipsindu-l de simțire, i-a răpit mădularul. Dar procedând la zidirea noului Adam, a instiintat-o mai înainte pe Fecioara și a așteptat credința și învierea ei.

A fost mai ușor pentru Apostoli să creadă că Hristos a înviat, de vreme ce L-au văzut înviat. A fost ușor pentru creștini să creadă în învierea lui Hristos, pentru că au avut mărturia Apostolilor. Dar Maica Domnului, a crezut pe baza unei simple făgăduințe ca se va petrece cu ea un fapt ce depășește legea firii. A crezut posibil, imposibilul. Și prin aceasta l-a făcut posibil, după cum susține părintele Dumitru Staniloae. E o lege a firii să nu poată zamisli cele ce și-au ales viața fecioriei. De aceea Maica Domnului întreabă: "Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?". Insa, după ce îngerul îi comunică modul zamislirii minunate - "Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbri", Fecioara nu s-a mai îndoit de vestirea îngerului.

În clipa în care declară că se încrede cu desăvârșire în minunea ce se va săvârși cu ea, Fiul lui Dumnezeu Se și salasluieste în ea, zamislindu-Se Om. Năsterea lui Dumnezeu-Cuvântul ca om este o naștere unică, neavând nimic din năsterea celorlalți oameni. Nici năsterea Sa din Tatal, nici cea din Fecioara Maria, nu au avut ceva comun cu năsterea altcuiva. Năsterea Sa ca Om nu e o naștere din necesitatea firii, ci din bunăvoința lui Dumnezeu.

Buna Vestire în calendarul popular

Buna Vestire este cunoscută în calendarul popular sub denumirea de Ziua Cucului. De ce ziua cucului? Pentru că în această zi are loc primul sau cântec, prin care anunță vestirea primaverii. Potrivit tradiției, dacă primul cântec al cucului era auzit pe stomacul gol, în spatele omului, era semn rău: "Cucu-n spate mi-a cântat/ și moartea m-a săgetat!"

Există obiceiul că în această zi, să se numere de câte ori cucul își cântă numele, număr care ar descoperi câți ani mai avem de trăit.

Flăcii și fetele îl întrebau pe cuc când se vor căsători: "Cucule voinicule/ Căți ani îmi vei da/ pan' m-oi însura (marita)?" Dacă se întâmplă că după rostirea acestor cuvinte, cucul să cânte, cântecul său echivala cu un an de așteptare. Dimpotrivă, dacă el tăcea, tăcerea sa era semn că avem de-a face cu o căsătorie grabnică.

De asemenea, craca pe care a cântat cucul de ziua sa, era tăiată și pusă în scaldatoarea fetelor, în speranța că flăcii nu le vor ocoli.

Adrian Cocosila

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE SĂRBĂTOAREA BUNEI VESTIRI

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII În tradiția populară, sărbătoarea Bunei Vestiri întămpină sosirea rândunecilor și primul cântec al cucului. De aceea, ziua mai este numită Ziua Cucului. Tradiții și obiceiuri.

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII În Apuseni, se stropesc cu tuică la rădăcina pomilor și cu vin rădăcina vitei de vie, pentru rod bogat, și se afuma cu canepă și tamaie pomii fructiferi, pentru alungarea daunătorilor.

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII De Buna Vestire se poate ara, dar nu se poate semăna, ca să nu manance pasările boabele de sub brazda.

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII În tradiția populară se spune că de Blagovestenie vin rândunecile și încep cucul să cânte, până de Sanziere sau de Sfântul Petru. După aceea, se zice că se îneca cu orz sau cu boabe de cireșe, și se transformă în uliu.

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII. Tradiția populară spune că, dacă auzi cântecul cucului nemâncat și fără nici un ban în buzunar, este un semn de rău augur. În același timp, în unele zone rurale, bătrânii

respectă tradiția și se adresează cucului, pentru a ști cât mai au de trăit: „Cucule, Puiucule! /Câți ani îmi vei dăru /Până ce eu voi muri? Atunci când cântecul cucului răsună din partea stângă sau din spatele acelei persoane care i-a adresat cucului o întrebare, este un semn de rău augur: "Cucu-n spate mi-a cântat și moartea m-a săgetat!",

În același timp, în această zi feciorii și fetele îl întrebă și ei pe cuc: "Cucule/ Voinicule!/ Câți ani îmi vei da / Până m-oi însura (sau mărita). Tăcerea cucului anticipează o veste foarte bună: însemna că acea persoană se va căsători foarte repede. În orice context, pentru cel care așteaptă un răspuns, fiecare cântec al păsării-profet echivalează cu un an.

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII. Pentru fetele care doresc să se căsătorească cât mai repede, părinții taie craca pomului pe care a cântat cucul și o pun în scaldătoarea fiicei lor; împlinind acest ritual, părinții cred că fiica lor nu va fi ocolită de pețitori.

În Transilvania, se mai păstrează un vechi obicei. De seara, se pregătesc câteva obiecte pentru împlinirea ritualului: o oală cu jar, tămâie, clopoței și chibrituri.

Cel care se scoală primul în acea familie, trebuie să iasă din casă, să pună tămâie peste jar și să înconjoare clădirea de trei ori; apoi, să afume vitele, pomii, făcând zgomot cu clopoțeii. Se spune că împlinirea ritualului are efecte benefice pentru gospodăria respectivă: alungă paguba, energiile negative și bolile din perimetrul acelei case. Lucrurile din gospodărie, dar și casa se afumă pentru a îndepărta blestemele și gândurile negre.

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII. Pescarii nu trebuie să arunce în această zi mămăligă la pești, pentru că vor muri toți peștii care vor mânca din acea mămăligă.

Dacă ouă, găinile sau orice păsări de curte, acele ouă nu se pun sub cloșcă, pentru că puii născuți vor avea două capete și patru picioare. Mai mult, puii respectivi vor aduce pagubă în familia respectivă.

Este mare păcat ca în această zi de sărbătoare gospodinele să spele rufe, să țeară la război, iar gospodarii să lucreze la câmp.

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII. În ziua Bunei Vestiri, femeile din zona rurală adună vreascuri din pădure pe care le păstrează pentru ritualul din Joia Mare a Paștelui. Când acest obicei, moștenit din moși-strămoși, se practică într-o casă, se spune că în acea familie se păstrează numai energiile pozitive, iar gospodarii vor fi apărați de necazuri tot anul.

Stupii și vitele stau la soare

De Buna Vestire, apicultorii scot stupii la soare pentru ca aceștia să fie plini de miere în acel an. De asemenea, și vitele se scot din grajduri și se lasă să stea la soare, fără să poarte jug, pentru ca aceste animale de povară din gospodărie să fie sănătoase în acel an.

.De Blagoveștenie este dezlegare la pește, la ulei și la vin

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII.

Chiar dacă suntem în Postul Mare al Sfințelor Paște, de Blagoveștenie Biserica acordă dezlegare la pește, la untdelemn și la vin. După cuc, peștele este un alt simbol al marelui praznic. De aceea, este bine să mâncăm pește, pentru a fi sprinteni și sănătoși ca și peștele pe parcursul anului.

Sărbătoarea Bunei Vestiri continuă și în ziua următoare (pe 26 martie), când credincioșii îl prăznuiesc pe Sfântul Arhanghel Gavriil, numit Blagovestnicul. Și în această zi se mănâncă pește, iar ritualul este respectat mai ales în Bucovina.

Dorințe care se împlinesc în ziua praznicului

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII.

Sfântul Gavriil este protectorul copiilor, aduce veștile bune și ne ajută pe toți să cultivăm talentele rudelor tinere.

De aceea, este bine să dăruim pachete cu alimente copiilor și tinerilor care poartă numele Arhanghelului Gavriil, pentru ca acesta să ne binecuvânteze cu noroc, pe noi toți.

Femeile care vor să aibă copii trebuie să țină post negru, să bea agheasmă și să se roage Maicii Domnului ca praznicul Bunei Vestiri să facă minuni și în familia lor.

Sărbătoarea Bunei Vestiri trebuie petrecută în bună înțelegere cu anturajul: rude, prieteni și colegi. Cine se ceartă de Buna Vestire va avea neazuri tot anul. Dacă în ziua praznicului va fi ceață, primăvara va fi plăcută, călduroasă și fără multe zile mohorâte.

BUNA VESTIRE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII.

Se spune că așa cum este vremea în ziua de Buna Vestire, așa va fi și în ziua de Paște.

PREDICĂ LA BUNA VESTIRE – a Sfântului Nicolae Velimirovici

Evanghelia Arhanghelului Gavriil

LUCA 1:24-38

Iar după aceste zile, Elisabeta, femeia lui, a zămislit și cinci luni s-a tănuțit pe sine, zicând: "Ca așa mi-a făcut mie Domnul în zilele în care a socotit să ridice dintre oameni ocară mea."

Iar în a șasea luna a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret, către o fecioară logodită cu un barbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria. Și intrând îngerul la ea, a zis: Bucura-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei. Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: Ce fel de închinaciune poate să fie aceasta? Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și iată vei lua în pantece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preainalt. Se va chema și Domnul Dumnezeu. El va da Lui tronul lui David, părintele Său. Și va împărați peste casa lui Iacov în veci și împărăția Lui nu va avea sfârșit. Și a zis Maria către înger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de barbat? Și răspunzând îngerul, i-a zis: Duhul Sfânt se va pogori asupra ta, Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrânețea ei și aceasta este a șasea luna pentru ea, cea numită stearpa. Ca la Dumnezeu nimic nu este cu neputință. Și a zis Maria: "Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!" Și îngerul a plecat de la ea.

Soarele se oglindește în apa cea limpede și cerul în inima curată.

Dumnezeu Duhul Sfânt are multe salazuri în această lume întinsă, dar inima neprihanită a omului este locul în care El este cel mai bine-plăcut să Se salasluiască. Acesta este adevăratul Lui salaz; toate celelalte sunt numai locuri în care El face lucrarea.

Inima omului nu poate fi niciodată pustie. Intotdeauna este plină cu ceva: fie cu iad, cu lumea sau cu Dumnezeu. Ceea ce se află în inima este prin sine legat de curăția ei.

Era o vreme când inima omului era plină numai cu Dumnezeu - o oglindă a frumuseții lui Dumnezeu, o psaltire pentru lauda lui Dumnezeu. Era o vreme când totul se afla într-un adevăr, în mâna lui Dumnezeu, în afara de primejdii; dar când omul, în nebunia lui, a luat lucrurile în mâinile sale, multe fiare salvatice au atacat inima omului; și de aici a venit în launtru robia inimii omului și, în afara, ceea ce se înțelege ca istorie a omenirii.

Fiind neputincios să ia în mâinile sale purtarea de grijă a inimii, omul a căutat sprijin în lucrurile - însufletite și neînsufletite - pe care le avea în jurul său. Dar tot ce a găsit omul ca să-i sprijine inima a fost doar spre a i-o necinși și a i-o rani.

O, sarmana inima de om, care ești stăpanită de mulți care nu au nici un drept sau putere asupra ta - ca un margaritar în mijlocul porcilor! Cat de greu ai străbătut robia ta îndelungată și cat de înnegurată ești de povara întunericului! Domnul Insuși S-a coborât din Ceruri ca să te slobozească din robie, să te izbăvească din întuneric, să te tamăduiască de lepra pacatului și să te întoarcă iarasi în mâna Lui.

Venirea lui Dumnezeu printre oameni este chipul cel mai înalt al iubirii Lui de oameni, vestea celei mai mari bucurii pentru inima cea curată și a celui mai zguduitoare eveniment pentru inima cea necurată.

Venirea lui Dumnezeu printre oameni este ca un stalp care arde în întunericul cel mai adânc. Vestea acestei veniri a început cu un înger și o fecioară, cu o convorbire între curăția cea cerească și cea pământescă.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată MARTIE – 2014

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

Cand o inima necurata sta de vorba cu o inima necurata, se isca un razboi. Cand o inima necurata sta de vorba cu una curata, se isca un razboi. Doar atunci cand o inima curata sta de vorba cu o alta inima curata este veselie, pace si minune mare.

Arhanghelul Gavriil este primul purtator de cuvânt al vestii celei bune pentru mântuirea omului, al faptei celei minunate a lui Dumnezeu - intrucat mântuirea omului nu putea veni fara fapta cea minunata a lui Dumnezeu. Preacurata Fecioara Maria a fost prima care a primit aceasta veste buna si a fost cel dintai om care s-a cutremurat de frica si de bucurie. Cerul se oglindea in inima ei curata precum soarele in apa cea limpede. Domnul, Ziditorul lumii noi si Innoitorul celei vechi, urma sa-si odihneasca capul in inima ei si sa se imbrace in trup.

Evangelia de astazi vorbeste despre aceasta: Iar dupa aceste zile, Elisabeta, femeia lui, a zamislit si cinci luni s-a tainuit pe sine zicand: "Ca asa mi-a facut mie Domnul, in zilele in care a socotit sa ridice dintre oameni ocară mea." Care zile? Dupa zilele care pregateau marea zi a Nasterii Domnului Iisus. Doamne, va veni ziua cea de pe urma, cand toate marile proorociri se vor implini, cand va veni vremea proorocita de Proorocul Daniel, cand nu va mai fi nici o capetenie a casei lui Iuda, cand omul cel slab va suspina impreuna cu zidirea slaba a naturii din jurul sau, nemaiasteptand mântuire de la om ori de la natura, ci numai de la Dumnezeu - in vremea aceea, Elisabeta, femeia lui Zaharia, zamisleste. Ce legatura are cu mântuirea omului femeia cea stearpa a lui Zaharia? Aceasta este legatura: ea trebuie sa nasca pe Inaintemergatorul Mantuitorului, care va merge inainte ca un soldat care sa anunte venirea Conducatorului. Aceasta femeie stearpa, trecuta cu varsta, putea da nastere numai vestitorului mântuirii, iar nu Mantuitorului. Ea este imaginea adevarata a lumii celei vechi, care era trecuta cu varsta si stearpa, fara copii si fara roada, flamanda si insetata, o imagine a lumii vestejite care este ca un copac batran si uscat, care inca mai poate in chip minunat sa inmugureasca si sa vesteasca venirea primaverii, dar nu este in stare sa aduca roada.

In zilele acelea, ca in toate zilele, o femeie stearpa s-a rusinat de nerodirea ei - s-a rusinat inaintea lui Dumnezeu si a omului. Care este rostul casatoriei daca barbatul si femeia sunt fara de copii? Daca insusi Raiul poate deveni un loc al ispitei si caderii pentru cei casatoriti, fara de copii, atunci pe pamant ce poate fi? O familie stearpa atribuie rusinea unul celuilalt. Fiecare apare celuilalt ca un smochin verde fara roada si, cu infricosare si in tacere, se simt amandoi aruncati in adancurile sufletelor lor. Cea mai mare amaraciune - si acest lucru este astazi adevarat - sta in aceea ca cei doi incep sa se banuiasca unul pe celalalt de patima si necuratie, fie ca isi dau seama de aceasta sau nu, si apare o recunoastere a patimii si necuratiei, mai ales daca acestia nu-L cunosc pe Dumnezeu si nu simt mana lui Dumnezeu lucrând asupra lor. Din aceasta pricina, casatoriile fara copii au o durată scurta si o bucurie care se stinge îndată. Nimic in lume nu este mai amagitor pentru oameni decat dorintele fara roada, chiar si atunci cand se intrece masura cu mult. Cea dintai porunca a lui Dumnezeu: "Cresteti si va inmultiti" (Facerea 1:28) se pogoara ca un munte peste familia stearpa, chiar daca ei nu sunt constienti de aceasta. Fiind neinvatati, se poate ca ei sa nu priceapa ceea ce inteleg sau nu, dar, desigur ca aceasta porunca trebuie sa fie in inimile lor, prin simtamintele lor, intrucat aceasta se simte ca un semn puternic asupra fiecarui suflet omenesc, asa cum se afla toate poruncile de baza ale lui Dumnezeu. Despre durerea unei familii neroditoare se spun multe in Sfanta Scriptura, dar si experienta zilnica a tuturor popoarelor din toate vremurile ofera destule exemple.

Dar, printr-o minune a acestor zile nemaipomenite, Elisabeta a zamislit la varsta ei inaintata. "Cum poate fi aceasta?", se intreaba cei care trec ametitor peste suprafata lucrurilor ca peste gheata unui lac plin de putere si viata. Chiar si cei care simt si recunosc ca lumea nu poate fi mântuita in nici un alt chip decat prin lucrarea minunata a lui Dumnezeu isi intorc capul in alta parte si nu primesc lucrul minunat, intrebându-se cum se poate aceasta. Daca Dumnezeu nu ar fi viu si atotputernic, atunci nu ar exista nimic si nu ar mai veni nimic la viata; nu s-ar putea intampla absolut nimic. Nu ar putea aduce viata pe lume nici o femeie roditoare, nici una stearpa. Dar, intrucat Dumnezeu, Cel viu si Atotputernic, exista, atunci totul este cu putinta, mai ales pentru ca Dumnezeu nu este legat de legi ale firii pe care El le-a dat sa le lege, nu El Insusi, ci altii, nu pentru a-I opri puterea, ci pentru a lucra mila Sa trebuincioasa. La fel cum un lucru facut de om nu opreste libertatea omului atunci cand il foloseste intr-un fel sau altul, tot asa lumea creata de Dumnezeu, cu legile ei firesti, nu opreste libertatea lui Dumnezeu de a lucra intr-un fel sau altul, dupa milostivirea Sa si dupa nevoile oamenilor. Ca si cum cei care aduc pe lume copii

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată MARTIE – 2014

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

fac aceasta cu singura lor putere si nu prin cea a lui Dumnezeu! Dumnezeu are o grija aparte de viata si o da asa cum doreste El; dand rod acolo unde doreste El si oprind rodul acolo unde El nu doreste. Asa ca se intampla uneori ca o familie, desi implineste legea firii, nu are copii; si uneori o familie trecuta cu varsta, impotriva legii firii, are copii. Dumnezeu Cel viu este singurul Domn al vietii si urmeaza ca numai El Isi arata stapanirea, firea si legile firii nu au nici o putere. Si mai putin fac descantatoarele si vrajitorii, catre care se indreapta spre ajutor femeile sterpe adeseori, pentru a primi ajutor, necunoscand faptul ca acestia sunt slujitorii puterilor intunericului dracilor si nu ai puterii luminii, dumnezeiesti.

Omul asteapta minuni de la Dumnezeu, dar atunci cand minunea vine el nu crede in ea. Firea a devenit pentru oameni pomul ispitei. Ascuns sub umbra firii din pricina goliciunii, omul asteapta sa-L viziteze pe Dumnezeu - si se teme de vizita lui Dumnezeu. Cand Dumnezeu nu-l viziteaza, se plange; dar cand El o face, omul nu-L primeste. Precum atunci, in Rai, Adam a fost asezat intre doi copaci: acela al vietii si al cunoasterii, tot asa si urmasii lui Adam sunt asezati intre doi copaci: Dumnezeu ca pom al vietii si firea ca pom al cunoasterii; intrucat libertatea, ascultarea si smerenia se pot incerca acum ca si atunci. Trebuie puse la incercare intelepciunea omului, inima omului si vointa omului. Fara ispita nu exista libertate si fara libertate nu exista oameni, ci numai doua feluri de pietre - miscatoare si nemiscatoare.

Toate aceste adevaruri, atat de simple in limpezimea lor, pe care sufletul nu le poate pricepe cu intelegere pamanteasca si pe care acesta nu le poate cunoaste, intrucat pacatul a acoperit vederea duhovniceasca, erau cunoscute Elisabetei, acea femeie batrana simpla si credincioasa. Asadar ea nu a fost s-a mirat ca a ramas insarcinata la varsta ei inaintata, ci a raspuns indata zicand simplu si pe inteles despre rodirea nefireasca din pantecele ei: "Si asa mi-a facut mie Domnul in zilele acelea." De ce? Ea totusi nu stie, nici nu ar putea, in smerenia ei, sa cuteze sa-si inchipuie ce mare pret si insemnatate va avea rodul pantecelei ei. Ea nu stie nimic despre insemnatatea fara de asemanare pe care trebuie sa o aiba fiul ei in istoria mantuirii neamului omenesc: Prooroc, Inaintemergator si Botezator. Nici nu cunoaste scopurile adanci ale lui Dumnezeu, care se vor vedea la sfarsitul veacurilor, nici nu intelege cum Dumnezeu Isi implineste aceste scopuri prin slujitorii Lui; in taina, tacut si incet, dar fara cadere ori impiedicari. Ea stie doar un motiv simplu si miscator pentru milostivirea lui Dumnezeu fata de ea: "Si asa mi-a facut mie Domnul in zilele acelea." zice ea, "in care a socotit sa ridice dintre oameni ocară mea." Ea socoteste minunea lui Dumnezeu ca un semn al milei Lui pentru ea. Asa este, dar asta nu este tot. Daca ar fi socotit aceasta minune ca un semn al milei lui Dumnezeu fata de intreaga omenire de pana atunci, asa cum era ea stearpa, atunci ea ar fi spus tot ceea ce era de spus. Doamne, prin aceasta minune, Dumnezeu a pregatit o mare minune, prin care El a dorit sa ridice ocară intregii lumi sterpe in privelistea ingerilor.

Iar in a sasea luna a fost trimis ingerul Gavriil de la Dumnezeu intr-o cetate din Galileea, al carei nume este Nazaret, catre o fecioara logodita cu un barbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria. "A sasea luna" se refera la rodul din pantecele Elisabetei, de la zamislirea lui Ioan Inaintemergatorul. De ce a sasea? De ce nu a treia, a cincea ori a saptea? Pentru ca omul a fost zidit in a sasea zi, dupa zidirea intregii naturi. Hristos este Innoitorul intregii zidiri. El vine ca ziditor nou si Om nou. Totul se face nou in El. In aceasta zidire, Ioan este Inaintemergatorul lui Hristos, cu toate ca intaia plasmuire a naturii de catre Dumnezeu a fost inaintemergatoare a vechiului Adam. Ioan li prezinta lui Hristos Domnul, intreaga fiinta pamanteasca impreuna cu omul cel vechi, care vine la pocainta in el. El va merge inaintea Domnului, in numele oamenilor, ca traitor si propovaduitor al pocaintei. Aceasta luna a sasea, in care pruncul Ioan a saltat in pantecele mamei sale, arata si al saselea veac in care S-a nascut Mantuitorul, si pecetea a sasea, din Apocalipsa Sfantului Ioan Teologul (6:12).

In luna a sasea, atunci, a fost trimis ingerul Gavriil. In marea drama a primei plasmui, ingerii se arata mai intai: La inceput a facut Dumnezeu cerul si pamantul (Facerea 1:1). Prin "cerul" noi intelegem ingerii din toate cetele ierarhiei ceresti. Si aici iarasi, chiar la inceputul marii drame a noii plasmui, ingerii trebuie sa apara primii. Un inger, prin gura Proorocului Daniel, a hotarat vremea nasterii Imparatului imparatilor; un inger, prin gura Proorocului Isaia si ale altor Prooroci, au vorbit despre felul nasterii Lui; un inger i-a vestit lui Zaharia Inaltul Preot despre nasterea Inaintemergatorului si un inger vesteste acum nasterea lui Dumnezeu Insusi intrupat.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată MARTIE – 2014

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

Cand se naste Dumnezeu intrupat, cete de ingeri canta deasupra pesterii din Betleem. Fiecare lucrare a zidirii lui Dumnezeu este o bucurie, caci Dumnezeu nu face nimic din nevoie, asa cum sustin diferite filozofii nestiutoare si religii pagane mincinoase. Fiecare lucrare a zidirii este o bucurie pentru Dumnezeu si El are mare placere sa-Si impartaseasca bucuria cu altii. O bucurie care izvoraste curat din iubire este acel lucru din cer si de pe pamant care sporeste cand este impartasit si nu se micsoareaza, daca cineva cuteaza sa vorbeasca despre o sporire a bucuriei din iubire intru Dumnezeu, Izvorul atat al bucuriei cat si ai iubirii. De aceea, zidind ingerii in prima parte a creatiei, Dumnezeu indata i-a facut impreuna-lucratori in urmatoarele Sale lucrari. Zidindu-l pe Adam, El indata i-a facut un ajutor intru stapanirea Raiului si a tuturor vietuitoarelor din el. Asa este cu Noua Zidire: ingerii si heruvimii lui Hristos, Noul Om; randuind Imparatia Sa, Domnul indata a facut Apostolii impreuna-lucratori ai Sai, apoi alti oameni, sa lucreze cu El nu numai aici pe pamant, in vremea vietii pamantesti, ci si dupa moartea lor trupeasca. In aceasta ajutorare impreuna lucratoare, Domnul numeste, chiar pana in zilele noastre, sfintii, mucenicii si pe toti cei care au fost si sunt vrednici de aceasta. Cui ar trebui sa fie trimis marele Arhanghel Gavriil? Iata ce spune Sfantul Ioan Hrisostom in Omilia la Bunavestire: "A fost trimis un razboinic sa dezvaluie taina imparatului, o taina care se cunoaste prin credinta dar nu se poate patrunde din iscodire; o taina in fata careia omul trebuie sa se plece cu smerenie, fara sa judece cu judecata omeneasca; o taina care se intelege cu intelegere Dumnezeiasca, nu omeneasca." Cui a fost trimis Arhanghelul? Catre o fecioara logodita cu un barbat al carui nume era Iosif, din casa lui David. Marele Arhanghel al lui Dumnezeu a aparut unei fecioare, caci printr-o fecioara, Preacurata, trebuie sa vina El, care trebuie sa puna inceput lumii noi, zidirii noi. Noua lume trebuie sa fie smerenie si curatie, impotriva lumii vechi stricate care s-a facut necurata prin neascultarea indarjita fata de Ziditor. Fecioara trebuie sa slujeasca drept usa prin care va intra Mantuitorul lumii in lume, ca loc de lucrare si salas al Sau: o fecioara, nu o femeie, intrucat o femeie, la orice inaltimi duhovnicesti ar putea ajunge, este legata de lumea veche si de zidirea veche, fiind legata de barbatul ei si astfel ea nu este libera de doririle lumesti si de o intelegere lumeasca. Pentru aceasta, nu o femeie, ci o fecioara, Preacurata, daruita desavarsit numai lui Dumnezeu si despartita de lumea aceasta in inima ei. O asemenea fecioara a crescut in aceasta lume stricata, ca un crin pe o gramada de balegar, neatins de stricaciunea lumii.

Aceasta fecioara aleasa a fost logodita cu Iosif, rudenia ei. De ce ea a fost logodita? De ce a fost logodita? Iconomia lui Dumnezeu a hotarat astfel, ca ea sa fie ocrotita de batjocura dracilor si a oamenilor. Daca ea nu ar fi fost logodita inainte de nastere, care dintre oameni ar fi crezut ca Fiul ei nu S-a nascut in faradelege? Asa, care judecator pamantesc ar fi scapat-o de stransoarea Legii? Dumnezeu, in iconomia Lui, nu a dorit sa aduca tulburare asupra alesei Sale, nici ispita mare asupra oamenilor si astfel a randuit El sa ascunda Fecioara si nasterea ei sub infatisarea logodnei ("Cand Insusi Hristos a ascuns multe lucruri dintru inceput, numindu-Se Fiul Omului si nedevaluind pretutindeni in chip vadit unimea Sa cu Tatal, de ce atunci sa ne mire aceasta tainuire, in pregatirea unei astfel de taine minunate si fara de asemanare?" - Sfantul Ioan Gura de Aur: Omilia la Matei). De ce numele barbatului era Iosif? Sa ne amintim ca acel Iosif minunat si curat si-a pastrat curatia trupeasca si sufleteasca in mijlocul dezmierdarilor Egiptului; si, in felul acesta, sa usureze constiinta credinciosului pentru a crede ca rodul fecioarei, al Maicii Domnului, era intr-adevar de la Duhul Sfant si nu din patimile pamantesti ale oamenilor.

Si intrand ingerul la ea, a zis: "Bucura-te, ceea ce esti plina de har, Domnul este cu tine. Binecuvantata esti tu intre femei." Noua zidire este bucurie pentru Dumnezeu si pentru om; de aceea incepe cu bunavestire: "Bucura-te!". Cu acest cuvânt a inceput drama noii zidiri. Este primul cuvânt, de început, auzit pe când abia se ridică cortina marii drame. Gavriil a numit-o pe Fecioara Maria "fericita" deoarece sufletul ei era, ca o biserică, plin cu daruri datatoare-de-viața ale Sfantului Duh, cu mireasma și curatie cereasca. Nefericiti sunt aceia ale caror suflete sunt inchise pentru Dumnezeu și sunt deschise numai către pamant, având mirosul pamantului, al pacatului și al mortii. "Binecuvantata esti tu între femei." Cea cu care se afla Domnul este la fel de binecuvantata. Lipsa Domnului este lipsa binecuvantării. Departarea lui Dumnezeu de om inseamna osanda vesnica; venirea Lui inseamna binecuvantare. Din iubirea Lui pentru om este limpede faptul ca Dumnezeu nu Se va departa niciodata de om decat numai daca omul se indeparteaza mai intai de Dumnezeu. Venirea lui Hristos Dumnezeu in lume marturiseste aceasta iubire nemarginita a lui Dumnezeu pentru om. Daca omul a prilejuit o indepartare a lui de

Dumnezeu, chiar si atunci Dumnezeu face primul pas spre om pentru a lega aceasta ruptura. Mai intai o femeie a deschis prapastia dintre om si Dumnezeu. Doamne, o femeie se face acum pod peste prapastie. Eva a cazut intai in pacat si aceasta s-a intamplat in minunatia Raiului, unde totul o ferea de pacat. Maria a fost prima care a biruit toate ispitele si aceasta s-a intamplat in intunericul lumii, unde totul impinge spre pacat. De aceea Eva cea cu vointa slaba a dat nastere, ca rod al ei pe pamant, lui Cain, ucigasul fratelui sau, in timp ce Maria cea mareata a dat nastere Biruitorului biruitorilor, care a scos din umbra pacatului si a mortii rodul Evei celei neascultatoare si necurate.

Iar ea, vazandu-l, pe Arhanghel, s-a tulburat de cuvantul lui si cugeta intru sine: Ce fel de inchinaciune poate sa fie aceasta? Ca un copil! Maria este cu adevarat un copil. Domnul a spus: "De nu va veti intoarce si veti fi precum pruncii, nu veti intra in Imparatia Cerurilor." (Matei 18:3, 19:4). Lumea aceasta, cu pofta si patimi, indata il imbatraneste pe om. Copilaria noastra este scurta si in vremurile moderne se face si mai scurta. Cine se mai poate face copil din nou? Maria a fost si a ramas asa toata viata ei, prin curatia si intreaga ei intelepciune, prin frica ei de Dumnezeu si ascultarea de El. Nu ar fi intrat in Imparatia Fiului Ei chiar inainte de a predica El despre Imparatie? Doamne, Imparatia lui Dumnezeu era in launtrul ei (Luca 17:21). Ca un copil, ea s-a speriat de aratarea ingerului; ca un copil, ea cugeta intru sine ce fel de inchinaciune poate sa fie aceasta. Nu era nimic mincinos, prefacut sau inselator in ea, ci totul era copilaros - simplu, neprihanit, curat si nevinovat.

Marele Gavriil, care a fost de fata la facerea omului si la inceputul veacurilor si care a avut puterea de a judeca limpede sufletele oamenilor, a judecat limpede gandurile framantate ale Preacuratei Fecioare, mai curat decat putem judeca noi. Atunci, el a vazut nedumerirea sufletului ei si s-a grabit sa o linisteasca cu aceste cuvinte blande:

"Nu te teme, Marie, caci ai aflat har la Dumnezeu." Nu te teme, copila mea! Nu te teme, tu, fiica lui Dumnezeu cea plina de har! Nu te teme, preabinecuvantata tuturor celor muritori, pentru ca binecuvantarea Domnului se va pogori prin tine peste toti oamenii! Nu te teme, caci ai aflat har de la Dumnezeu! Aceste ultime cuvinte ale arhanghelului se impotrivesc unor teologi din apus, cu privire la "conceptia imaculatei", pe care o au ei; cu alte cuvinte, faptului ca Fecioara Maria s-a nascut din parinti care nu aveau nici o urma din pacatul lui Adam sau din urmea acelui pacat. Daca ar fi fost asa, de ce ar fi spus ingerul ca a aflat har de la Dumnezeu? Harul lui Dumnezeu, care are si intelesul de iertare, este aflat de catre cel caruia ii este de folos harul si de catre cel care il cauta. Preacurata Fecioara se ostenise cu vrednicie ca sa-si inalte sufletul la Dumnezeu si fusese intampinata de harul lui Dumnezeu pe calea acestei inaltari.

(Sfantul Andrei Criteanul, cugetand prin insuflarea lui Dumnezeu, la menirea marelui Arhanghel, comenteaza la Bunavestire despre Preasfanta Fecioara: "Nu te teme, Marie, caci ai aflat har la Dumnezeu, har pe care Sara nu l-a primit, nici Rebeca nu l-a simtit; ai aflat harul de care nici macar marea Ana nu a fost vrednica, nici Penina, potrivnica ei. Desi au ajuns mame, ele si-au pierdut fecioria, dar tu, ajungand mama, ti-ai pastrat fecioria intreaga. Asadar nu te teme, caci tu ai aflat har la Dumnezeu - har pe care numai tu l-ai aflat de la inceputul veacurilor si nimeni altcineva!")

Sufletul Fecioarei Maria linistindu-se, vestitorul inaripat al lui Dumnezeu ii vesteste cea mai de pret veste din ceruri: "Si iata vei lua in pantece si vei naste fiu si vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare si Fiul Celui Preainalt Se va chema si domnul Dumnezeu li va da Lui tronul lui David, parintele Sau. Si va imparati peste casa lui Iacov in veci si imparatia Lui nu va avea sfarsit." Vestitorul lui Dumnezeu vorbeste lamurit si amanuntit. Vei lua in pantece: adica in trup. Psalmistul a folosit aceeasi expresie cand a spus: "si duh drept innoieste intru cele dinlauntru ale mele" (Psalm 50/51:10). Intarind cuvintele "in pantece", este ca si cum Arhanghelul vrea sa se pazeasca dinainte impotriva teoriei gresite a docetistilor eretici, ca Hristos nu a avut trup adevarat, nici nu S-a nascut cu adevarat; ca El nu a fost adevarat, om cu trup, ci asemanarea Sa.

Numele "Iisus" sau "Iosua" in ebraica este de asemenea plin de inteles. Acesta a fost numele purtat de fiul Maicii, care a condus poporul israelit catre Pamantul Fagaduintei, prefigurand astfel menirea si faptele Mantuitorului Iisus, care a dus lumea in Pamantul Fagaduintei, adevarat si nemuritor, Imparatia Cerurilor.

Restul vestirii Arhanghelului trebuia sa lamureasca Fecioara ca Fiul ei va fi asteptat ca Mesia; ca El va fi Fiul Celui Preainalt; ca El va primi de la Dumnezeu tronul lui David si ca El va fi Imparat peste casa lui Iacov

pentru totdeauna. Toate acestea se aflau in constiinta fiecarui iudeu si mai ales in constiinta aceleia care era luminata duhovniceste, Fecioara Maria, trebuind numai sa-L cunoasca pe Mesia Cel asteptat. Arhanghelul nu i-a spus Fecioarei totul despre Domnul Iisus, ci numai ceea ce ii era cunoscut ei ca proorocie si era pe intelesul ei din Sfanta Scriptura. El nu i-a vorbit ei despre menirea atotcuprinzatoare si cea pamanteasca a lui Iisus, a Lui ca Mantuitor al tuturor oamenilor si popoarelor si neamurilor omenesti, nici ca Intemeietor al imparatiei duhurilor, nici ca Judecator al celor vii si al celor morti si inca si mai putin despre El ca fiind Cuvantul lui Dumnezeu, ca Una dintre cele trei Persoane vesnice ale Sfintei Treimi. Daca i-ar fi spus ei toate acestea, ea ar fi fost si mai derutata. Intreaga ei intelepciune, si curatia ei, nu au facut-o atotstiutoare. Ea trebuia sa invete multe de la Fiul ei atat vremelnic cat si vesnic, ea pastra toate aceste cuvinte, punandu-le in inima sa (Luca 2:19; cf. 2:51). Arhanghelul tinea la asprimea predaniilor evreiesti. El a adunat laolalta tot ceea ce se aflase pe ici si pe colo de la prooroci si ceea ce ii era cunoscut ei (Isaia 9:6-8, 10:16, 11:1; Ieremia 25:5, 30:9; Iezechiel 34:24; Osea 3:5; Miheia 5:4; Psalm 131/132:11; Daniel 2:44 etc.). "Juratu-S-a Domnul lui David adevarul si nu-l va lepada: "Din rodul pantecelui tau voi pune pe scaunul tau." (Psalm 131/132:11), "Cuvant va trimite Domnul peste Iacob si el se va pogori peste Israel" (Isaia 9:7).

Auzind aceasta veste din cer, Fecioara Maria, in curatia ei ca de copil, l-a intrebat pe vestitorul cel neobisnuit: "Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu stiu de barbat?" Aceste cuvinte nu arata neincrederea ei in bunavestire a ingerului, ci curatia si nevinovatia ei. Ce ar fi raspuns oricare dintre voi unei astfel de vestiri din partea celui mai neobisnuit dintre oaspeti? Ti-ar fi venit mai intai acelasi raspuns in cutremurarea inimii tale? Totusi Fecioara Maria nu a spus nimic fara de folos. Poate ca daca intrebarea ei a fost fara de folos pentru ea, aceasta nu a fost si pentru noi fara de folos. Duhul ei binecuvantat a pus intrebarea pentru noi, ca fiecare dintre noi sa-si puna intrebarea, gandind la legea fireasca. Pentru a aduce pe lume prunc, este nevoie de un barbat - unde se afla barbatul? Asa ne-am fi intrebat toti, fiind foarte departe de libertatea in care se veseleste Atotputernicul Dumnezeu si fiind inrobiti de obicei prin puterea firii. Astfel era nevoie pentru noi ca Fecioara Maria sa puna intrebarea si ca noi sa auzim raspunsul binevestitorului lui Dumnezeu. Care a fost raspunsul Arhanghelului Gavriil?

"Duhul Sfant se va pogori peste tine si puterea Celui Preainalt te va umbri; pentru aceea si Sfantul care Se va naste din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema. Si iata Elisabeta, rudenia ta, a zamislit si ea fiu la batranetea ei si aceasta este a sasea luna pentru ea cea numita stearpa. Caci la Dumnezeu nimic nu este cu neputinta."

Un raspuns intreg si deplin, care aduce multumire. Dumnezeu, acolo unde El vointe, indeparteaza legile firii. Firea si randuiala firii sunt ca si cum nu ar exista, atunci cand Dumnezeu cel viu implineste voia Lui in lucrarea mantuirii omului. "Harul nu intra in legea firii", spune Grigorie din Neocezarea (La Bunavestire). El Insusi Innoitorul tuturor lucrurilor, Domnul Iisus, adevereste ca Duhul este cel ce da viata (Ioan 6:63). Duhul da viata in chip nemijlocit si mijlocit. Duhul lui Dumnezeu a dat viata in chip nemijlocit in Rai, inainte de pacat. Dupa pacat, Duhul lui Dumnezeu a dat viata in chip mijlocit, prin zidirea sufletului si a trupului. Socotim ca aceasta lucrare mijlocita a Duhului este "fireasca", potrivit legii firii. Numai Duhului lui Dumnezeu I Se cuvine puterea nemarginita de a da viata in chip nemijlocit, dupa voia Sa cat si dupa voia lui Dumnezeu, pentru mantuirea oamenilor. Dar, in legatura cu darul mijlocit al vietii, Duhul este Domnul si Datorul-de-viata. Firea, in sine, este numai o umbra, o perdea, prin care lucreaza Duhul. Dar exista trepte de lucrare mijlocita, caci Duhul lucreaza uneori mai mult, alteori mai putin mijlocit. Avem asemenea exemple la femeile cu rod si la cele fara rod. Cazul batranei Elisabeta a fost mijlocit, dar intr-o masura mai mica, la fel si cu mama lui Isaac, si a lui Samson, si a lui Samuel. Zamislirea de catre o femeie mai varstnica nu se poate numi lucrare mijlocita a Duhului, ca si a tuturor femeilor de la Eva incoace, cu rod sau fara, care fac pacate, mai multe sau mai putine, legate de poftete si patimile lor pamantesti. Singura zamislire printr-o bunavestire nemijlocita, prin lucrarea Duhului vietii, este zamislirea de catre Preacurata Fecioara Maria. In istoria facerii de la Adam pana la Hristos nu fusese niciodata un asemenea caz. Acesta a fost singurul caz al tuturor veacurilor si singurul in vesnicie, apartinand atat acelei vremi, cat si vesniciei, acela al Domnului si Mantuitorului nostru Iisus Hristos.

"Caci la Dumnezeu nimic nu este cu neputinta." Aceasta inseamna ca tot cuvantul lui Dumnezeu este deplin in desavarsirea lui. Prin insuflatul Prooroc Isaia, Dumnezeu vorbeste astfel: "Iata, fecioara va lua in

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată MARTIE – 2014

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

pantece si va naste fiu" (Isaia 7:14). Doamne, aceasta urmeaza sa se intample. Chiar de la intemeierea lumii, numai Dumnezeu a spus: "El a spus si s-a facut!" "Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lamurit in foc, curatat de sapte ori" (Psalm 11:6).

Fecioara Maria nu a pus la indoiala cuvintele lui Dumnezeu, vestite de Arhanghel. Daca s-ar fi indoit, asa cum s-a indoit preotul Zaharia, ar fi fost si ea pedepsita ca si Zaharia. Desi exista o asemanare in intrebarile puse ingerului de catre Zaharia si Maria, inimile lor erau cu totul deosebite - si Dumnezeu vede inima omului. Doua inimi fara de asemanare pot da glas acelorasi cuvinte.

Ascultand istorisirea data de vestitorul lui Dumnezeu, cea mai smerita dintre toate fecioarele cele smerite, a sfarsit vorbirea cu Arhanghelul cu cuvinte linistite: "Iata roaba Domnului. Fie mie dupa cuvantul tau." Ea nu spune: "Iata roaba ta, o, Arhanghele", ci spune "roaba Domnului", intrucat ea stie ca Arhanghelul este doar un vestitor al Voii lui Dumnezeu si ca el, desi puternic si nemuritor, este doar un slujitor al Dumnezeului celui viu. Pe de alta parte, ea nu spune: "fie mie dupa cuvantul Domnului", ci "dupa cuvantul tau", aratand astfel cinstea fata de capetenia nemuritoare a ostii ceresti. Atat un gand cat si celalalt arata ascultarea cea mai binevoitoare si smerenia cea mai desavarsita. Un raspuns atat de chibzuit putea fi dat numai de catre o inima curata in chip desavarsit, caci intr-o asemenea inima se toarna cel mai indata dreapta judecata. In clipa ispitei din Rai, Eva a uitat aceste cuvinte, si a luat aminte la cuvintele lui Satan, inima ei facandu-se necurata in clipa aceea. Din pricina acestei necuratii, dreapta ei judecata a parasit-o. Inima Evei s-a necuratit din pricina mandriei si a neascultarii si mintea ei s-a intunecat; din pricina mandriei si a neascultarii fata de Dumnezeu, lumea cea veche a cazut, oamenii s-au facut stricaciosi, si intreaga zidire se afla in suferinta. Lumea cea noua se zideste pe smerenie si ascultare. Smerenia si ascultarea Preasfintei Maici a Domnului nu se pot grai in cuvinte. Numai Fiul ei, Mantuitorul si Innoitorul intregii zidiri o va intrece prin smerenia si ascultarea Lui.

La sfarsit, binevestitorul inaripat al "inceputului mantuirii noastre" (din troparul Praznicului Bunavestirii) zboara intr-o lume mai inalta, printre nemuritorii sai. Vestea sa cea buna nu este numai o vorba, ci se face lucrare, ca fiecare dintre cuvintele lui Dumnezeu. Dumnezeu vorbeste - si se face. Nici un vestitor, blestemat prin indepartarea de Dumnezeu si in unire cu puterile intunecate ale lui Satan, nu a adus vreodata pe pamant vesti mai pline de bucurie, decat numai stralucitul si minunatul Arhanghel Gavriil. Care limba nu i-ar aduce slava si care inima nu ar fi plina de recunostinta?

Niciodata apa cea limpede nu a oglindit atat de curat soarele ca oglinda curatiei Preacuratei Fecioare Maria. Asa cum scrie despre curatie Efreem Sirul:

"O, curatie care dai bucurie in inima si aduci raiul in suflet!

O, curatie care esti o mare bogatie neintinata de fiarele salbatice!

O, curatie care te salasluiesti in sufletele blande si smerite, zidind astfel oameni ai lui Dumnezeu!

O, curatie care inmuguresti ca o floare in suflet si in trup, umpland intreaga casa cu mireasma ei!"

Zorii diminetii din care se naste soarele, ar fi rusinate inaintea curatiei Fecioarei Maria, din care S-a nascut Soarele vesnic, nemuritor, Mantuitorul nostru. Care genunchi nu s-ar pleca inaintea ei si care gura nu ar striga cu glas mare "Bucura-te, o, binecuvantato! Bucura-te, zorii mantuirii noastre! Bucura-te, ceea ce esti mai cinstita decat heruvimii si mai marita fara de asemanare decat serafimii! Slava Fiului tau, Domnului Iisus Hristos, dimpreuna cu Tatal si cu Sfantul Duh, Treimea cea deofiinta si nedespartita, acum si pururea si-n veci vecilor. Amin."

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată MARTIE – 2014

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

Din viața parohiei

